

Nr 383

Av herr Lundkvist m. fl., om särskilt statsbidrag till de tekniska skolorna i Katrineholm och Hässleholm.

(Lika lydande med motion nr 336 i Första kammaren)

Den undervisning som de kommunala tekniska skolorna bedriver är i dagens situation med stor efterfrågan på teknisk utbildning av den allra största vikt och betydelse. Men utbildningen måste stå på en mycket hög nivå, och detta medför att skolorna måste ha en dyrbar laboratorieutrustning samt högt kompetenta och därmed dyrbara lärarkrafter. Statsbidrag till dessa tekniska skolor utgår i enlighet med reglerna för s. k. centrala yrkesskolor. Enligt dessa regler har man ursprungligen avsett att statsbidraget skulle ge en hundra procentig täckning av lärarlönekostnaderna. Detta håller icke längre streck när det gäller de tekniska skolorna. Av angivna förhållanden har lönenivån vid dessa skolor måst sättas högre än eljest vid yrkesskolor i gemen. Lärarnas tjänstgöringsskyldighet omfattar i regel ett färre antal veckotimmar än för lärarna vid övriga yrkesskolor. Slutligen är uppdelningen av elever i grupper längre driven vid de tekniska skolorna, eftersom laborationerna eljest icke kan bedrivas på ett lämpligt sätt. Dessa förhållanden har föranlett överstyrelsen för yrkesutbildning att sedan flera år tillbaka i sina petita yrka på förmånligare statsbidragsregler för de tekniska skolorna. Kungl. Maj:t har emellertid inte ansett sig kunna tillstyrka dessa överstyrelsens förslag, när Kungl. Maj:t gjort anslagsframställningar i statsverkspropositionerna.

De skäl för ett bättre statsbidrag till de tekniska skolorna, som överstyrelsen för yrkesutbildning angivit, är onekligen riktiga och tungt vägande. Det är ingen tvekan om att en teknisk skola — om den skall hållas på tillbörligt hög nivå — kostar sin huvudman betydande belopp varje år. Dessa huvudmännens kostnader för de tekniska skolorna har nu blivit mycket betungande, i alla händelser när det gäller väl utvecklade tekniska dagskolor. Då härtill kommer att just dessa större och mera kända tekniska skolor endast till en ringa del tar elever från hemorten, har förhållandet blivit, att dessa skolors huvudmän numera har en tung börda att bära för ett elevklientel, som till övervägande delen kommer från andra orter eller delar av landet.

För ett par orter med äldre, väl kända och väl utvecklade tekniska skolor har kommunkostnaderna för skolorna i fråga blivit särskilt kännbara. Vi åsyftar städerna Katrineholm och Hässleholm. De tekniska skolorna i dessa två städer har en ovanligt högt kvalificerad lärarkår, som alltså enligt vad ovan sagts är mera kostsam för kommunen än vad som

förutsattes vid statsbidragsreglernas tillkomst. Härtill kommer att dessa två städer bekostat gedigna lokaler och dyrbara utrustningar för sina tekniska skolor. I fråga om kostnader för lokaler är dessa för närvarande särskilt betungande för Katrineholm, eftersom staden nyligen slutfört en kostsam byggnad, till vilken man visserligen fått statsbidrag såsom till en yrkesskola men som medfört en på kommunen stannande kostnad av mer än 2 000 000 kronor.

I motionerna I: 45 och II: 81 år 1962 hemställdes om att ett extra statsbidrag borde utgå till de båda tekniska skolorna i Katrineholm och Hässleholm av samma skäl som angivits här ovan. Statsutskottet sade sig dela motionärernas åsikt, att den nuvarande statsbidragsgivningen till de tekniska skolorna icke syntes tillfredsställande, och förordade att riksdagen till Kungl. Maj:t skulle anföra att gällande statsbidragsbestämmelser för dessa skolor borde göras till föremål för en översyn, eventuellt företagen inom överstyrelsen för yrkesutbildning. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets förslag.

Överstyrelsen för yrkesutbildning återkommer i årets petita till angelägenheten av förbättrade statsbidragsgrunder för de centrala tekniska skolorna, och med stöd av genomförda undersökningar uttalar styrelsen att den »upprepar och skärper sina tidigare framställningar i detta avseende».

Med hänsyn till att de nämnda två städerna redan gjort stora och kostsamma insatser för sina tekniska skolor och med vetskap om att man i yrkesöverstyrelsen anser dessa båda skolor vara av så speciell karaktär att de kan brytas ut ur helheten anser vi det skäligt att man i avvaktan på en förbättring av de generella statsbidragsreglerna tillerkänner Katrineholm och Hässleholm ett extra statsbidrag till sina tekniska skolor. Det må poängteras att dessa två haft mera karaktär av riksskolor än några andra. Bidraget bör bestämmas till ett visst belopp för budgetåret 1963/64. Beloppet måste bestämmas skälighetsmässigt, det bör icke understiga 150 000 kronor för vardera skolan.

Under återopande av det anförda får vi alltså hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av åttonde huvudtiteln måtte besluta att till de tekniska skolorna i Katrineholm och Hässleholm för budgetåret 1963/64 anvisa ett extra statsbidrag på 150 000 kronor för vardera skolan.

Stockholm den 25 januari 1963

<i>Svante Lundkvist</i>	<i>Carl Eric Hedin</i>	<i>Gunnar Engkvist</i>
<i>Harald J. Skoglösa</i>	<i>Gösta Darlin</i>	<i>Ragnar Ekström</i>
<i>Emil Elmwall</i>	<i>Harry Berg</i>	<i>Rosa Andersson</i>
